

STÁŽ KAM MALENOVICE

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE
MODLITBA

ŠKOLNÍ ROK 2005/2006

PETR LIPOVSKÝ

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. CO JE TO MODLITBA?	4
3. KDY, KDE A JAK SE MODLIT?	5
4. KDO A JAK SE MODLÍ?	8
4.1 MODLITBA MALÝCH DĚTÍ	8
4.2 MODLITBY STARŠÍCH DĚTÍ A DOROSTU	8
4.3 MODLITBY MLÁDEŽE A STŘEDNÍ GENERACE	8
4.4 MODLITBY STARŠÍ GENERACE	9
4.5 MODLITBY Z DUCHA SVATÉHO	9
5. NĚKTERÉ ZPŮSOBY MODLITBY	11
5.1 MODLITBA JEDNOTLIVCE.....	11
5.2 MODLITBA VE SKUPINĚ.....	11
5.3 MODLITBA POTICHU	11
5.4 MODLITBA NAHLAS	12
5.5 MODLITBA JAKO BÁSEŇ, PÍSEŇ - ŽALM.....	12
6. JAK VYPADAJÍ MODLITBY V NAŠEM SPOLEČENSTVÍ?	14
7. CO VYŽADUJE MODLITBA?	15
8. CO SE DĚJE, KDYŽ SE MODLÍM?	17
8.1 VYSLYŠENÁ MODLITBA	17
8.2 NEVYSLYŠENÁ MODLITBA	17
8.3 DOPAD MODLITBY	18
9. PROČ SE TEDY MODLIT?	19
10. ZÁVĚR	20
11. ZDROJE A POUŽITÁ LITERATURA	21

1. Úvod

Dlouho jsem přemýšlel, o čem by moje závěrečná práce vlastně měla být. Nakonec jsem se rozhodl, že budu psát o modlitbě, neboť modlitbu mi Pán dal hodně na srdce a s modlitbou souvisí téměř vše, co se děje v životě křesťana.

Kdo tady ale bude hledat přesný návod na to, jak se modlit, tak se asi zklame, protože nic takového psát nehodlám. Budu psát o tom, jak tyto věci vidím já, jak mě oslovily některé knihy, životy druhých a Ježíš Kristus. A co se teď snažím žít, aplikovat ve svém životě, i když mi to nejde úplně tak snadno, nebo hned nedělám všechno správně.

Budu se zabývat tím, jak modlitba funguje v našem světě, jaký má dopad; i tím, jak málo se modlíme, s čímž by se mělo něco dělat. Často to nebudou návrhy, ale spíše postřehy, podněty.

Mou snahou je, abych si já sám znovu i ostatní mohli uvědomit, jak je modlitba důležitá pro to, kam nás Bůh volá, a že je nedílnou součástí našeho života. Bůh nám dal v modlitbě obrovský dar a rád bych, abychom to měli neustále na paměti.

2. Co je to modlitba?

Modlitba je velmi osobní rozhovor s Bohem, je to dar a zároveň „prostředek“, skrze který mohu komunikovat přímo s Bohem. V tomto čase jsem s Ním ve velmi těsném kontaktu a snažím se hledat jak dál – kam mě On chce směřovat. Je to čas, kdy prosím, žádám, hledám nebo Mu děkuji za věci, co mi dal do života či vzal, atd.

Modlitba sama o sobě nejsou jen slova, která si myslím, šeptám, říkám nahlas nebo zpívám, je to něco víc. To, co dělá modlitbu modlitbou, je otevřená až zoufalá touha mého srdce po Bohu! Někdy jsou moje modlitby vyslyšeny a někdy zase ne. Modlitba je zoufalé volání k Bohu – zoufalé proto, že jen v zoufalství voláme opravdu to nejskrytější, co je v našem srdci. Najednou jdou na povrch věci a oblasti našeho života, které jsme mohli skrývat nejen před lidmi, ale možná jsme se je snažili schovávat i před Bohem. Proto je modlitba vlastně zoufalým voláním. V modlitbě můžeme jak prosit, tak i děkovat.

Někdy se však stává, že skrze modlitbu přistupujeme k Bohu jako k automatu na kafe... „Pane Bože, dej mi tohle“ a očekáváme, že to hned dostaneme. Jenže modlitba je něco víc než „pětka na kafe“ - je to něco, co nám Bůh dal, abychom s Ním mohli mít vztah!

Modlitba je čas, kdy mohu mluvit, či jen tiše sedět a naslouchat Božímu hlasu, hledat nebo u ní rozjímat nad Písmem. Modlitba má moc měnit nejen modlitebníka, ale i ty, za koho se modlí, za koho děkuje, za koho prosí, či se přimlouvá. Modlitba je dar, který nám byl dán a který bychom měli používat pokud možno co nejčastěji, neboť právě v tomto čase ztišení k nám Bůh promlouvá a my bychom měli být připraveni naslouchat Jeho hlasu!

3. Kdy, kde a jak se modlit?

Když je modlitba čas ztišení apod., tak tedy kdy, kde a jak se mám modlit? Na tohle si musíme odpovědět sami. Každý potřebujeme jiný čas, přístup, místo, samotu či společnost. Když se podívám na to, jak se modlili lidé ve starém zákoně a jak se modlil sám Pán Ježíš, mám hned několik odpovědí.

Pán Ježíš byl při modlitbě opravdu blízko Otci. Jeho modlitby byly upřímné, opravdové a způsob jak, kde a kdy se modlil, je v Bibli velmi patrný. Asi nejznámější je modlitba v Getsemanské zahradě.

Lukáš 22:40–46 40 Když došel na místo, řekl jim: "Modlete se, abyste neupadli do pokušení." 41 Pak se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: 42 "Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má nýbrž tvá vůle se staň." 43 Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly. 44 Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve. 45 Pak vstal od modlitby, přišel k učedníkům a shledal, že zármutkem usnuli. 46 Řekl jim: "Jak to, že spíte? Vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení."

Ježíš se modlil za odejmutí toho kalicha, uvědomoval si co Ho čeká. Byl s Otcem ve velmi těsném kontaktu a dostalo se mu posily i pro čas, kdy zápasil s tím, co měl udělat. Nejen tohle místo, ale i jiná ukazují na to, že Pán Ježíš často odcházel do ústraní a modlil se osamotě. *Lukáš 5:16 On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.* Ježíš si uvědomoval, že musí důvěřovat Otci, a chvíle modlitby Mu byla velkou prioritou, a tak i učedníkům říká, aby se modlili a neupadli do pokušení. Když se Pán Ježíš modlil, velmi často vyhledával samotu a to je něco, co mě hodně oslovuje. Uvědomil jsem si, že moje modlitby a moje ztišení jsou nejčastěji osamotě. Někde, kde můžu být s Bohem jen já, a nikdo jiný. Další z věcí, co mě na Jeho modlitbách fascinuje, je jejich opravdovost, upřímnost. To, jak byly prosté, a přitom velmi výstižné.

Nejdůležitější je uvědomit si, že čas, místo a způsob modlitby nejsou pro Boha to nejdůležitější. Na co Bůh opravdu hledí, je naše srdce. Všechno ostatní jsou vlastně jen takové „pomůcky“, ale i ty jsou pro nás velmi důležité.

Vidím to i v *Matouš 6:5–8 5 A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. 6 Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. 7 Při*

modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. 8 Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.

Člověk si potřebuje vybudovat určitý návyk pro modlitbu. Tento návyk se může týkat nejen místa, ale hlavně času a způsobu modlitby. O tom, jak dobrý je návyk se pravidelně modlit, se můžeme přesvědčit u Daniele. *Daniel 6:11 Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horní pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve.* Je pro mě obrovským povzbuzením, že se Daniel dokázal opravdově spolehnout na Boha! To, co Daniel udělal ve chvíli, kdy se dozvěděl, že byl podepsán přípis, je jedno obrovské svědectví o jeho lásce a důvěře v Boha. Daniel si vypěstoval návyk modlit se na určitém místě ve svém domě třikrát denně a chtěl zůstat věrný i za tu cenu, že položí svůj život. Jeho počínání mělo velký vliv na celou zemi. Mít návyk k modlitbě je velmi dobré. I na tom vidíme, že modlitba podle Boží vůle může změnit svět, ve kterém žijeme.

Podívám-li se na způsob, jaký se pro ztišení používá tady na Stáži, má hodně výhod, ale možná pro někoho i nějakou nevýhodu. Velkou výhodou je, že je pro ně přímo vyhrazen čas. Ztišení jsou zde povinná člověk je vykazatelný i svým koučům a už to nutí dostát daným závazkům (a to je jen dobře). Je to dobrý čas, kdy si každý může budovat návyk mít ranní ztišení.

Uvědomuji si, jak je pro mě moc důležité, že mohu být s Bohem sám. Mohu k Němu přistupovat jako k Otci, náš vztah je najednou opravdu osobní. Když přemýšlím o modlitbě, napadá mě, že modlitbou může být báseň, píseň a kdo ví co ještě. Bohu záleží na slovech našeho srdce a jak je projevíme, je na nás, což je úžasný, protože nám tím Bůh dal možnost kreativity.

Schválně si zkusme představit, že bychom byli všichni stejní. Upřímně – to by byla opravdu velká nuda! A Bůh je Bohem, který je živý! Takže jsem moc rád, že jsme každý jiný. Sice je to těžší, ale na druhou stranu právě v tom je ta krása. Když se sejde více lidí na modlitební setkání, tak je to opravdu super! Je v tom život, opravdovost a úžasná možnost, kterou od Boha máme.

Vzpomněl jsem si na Davida a na Žalmy – jsou pro mě velkým povzbuzením, protože on byl Bohu velmi blízko. Co všechno povídal, zpíval, i to, jak žil. V Žalmech je

obsaženo mnoho osobního, mnoho emocí a citu. Když je čtu, jsem si vědom, že rozhovor s Bohem je pro mě velká výsada, a to bych chtěl mít stále na paměti.

Čas pro modlitby si musí každý člověk najít sám. Existuje celá řada doporučení, nápadů atd. Jedním z nich je mít pravidelnou chvíli a to nejlépe ráno a večer. Při ranním ztišení můžeme předložit celý den Bohu a budeme-li mít ztišení večer, máme možnost Bohu děkovat za to, co nám dal. Můžeme se zamýšlet nad tím, co všechno nás ten den potkalo a kde všude jsme jednali tak, jak Bůh chtěl a kde zase jsme jednali tak, jak jsme chtěli my.

Mít ranní a večerní ztišení je super. Ale celý náš život má být o tom, že budeme chválit a uctívat Boha. Proto by se naše ztišení a modlitby neměly omezit jen na tyto dva časy, ale měli bychom i přes den v jinou hodinu volat k Bohu a modlit se! Měli bychom se snažit vnímat, jestli nás Bůh nevolá k modlitbě za někoho, za nějakou situaci. Modlitba by tedy neměla být omezená časem a místem. Každý by se měl modlit, pokud k tomu pocítí volání. A pokud zrovna nemůže, tak na to myslet a jít do modliteb co nejdřív. Neboť jak se píše v *Jakubův 5:16b ...Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého*. Pokud se tedy budeme modlit, jak Bůh chce, můžeme změnit úplně všechno co nám dovolí!

Co se týče způsobu modlení, je toho taky víc. Můžeme se modlit nahlas nebo potichu nebo používat normální řeč, básně či písničky. Tohle všechno můžeme dělat svými slovy. Nebo kdo má dar jazyků, může se modlit jazyky. V jazycích se můžeme modlit, jak nás vede Duch Svatý, ale k tomu se dostanu o něco dál.

4. Kdo a jak se modlí?

Modlí se všichni lidé – děti, dorost, mládež, střední generace i starší generace... Každá tato „generace“ se modlí, jak je jí to přirozené, jak to cítí a jak to vlastně umí.

4.1 Modlitba malých dětí

Děti jsou ty, jenž se modlí opravdu přesně tak, jak mají věci na srdci. Na nic si přitom nehrají, protože v jejich srdci není faleš. Jejich modlitby jsou někdy až legrační, protože se modlí tak otevřeně a upřímně, že dospělým se na rty dere úsměv. Dospělí se takto často modlit ani neumí. *Marek 10:13–16 13 Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. 14 Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl: "Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. 15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde." 16 Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.* Děti tedy ležely Pánu Ježíši hodně na srdci!

4.2 Modlitby starších dětí a dorostu

Tohle jsou děti, které mají často představu, jak se modlit, ale jsou v dospívání, jejich svět se mění. Stále jsou to děti, i když už často jejich modlitba vykazuje prvky dospělosti. Vědí, za co se modlit, a také se modlí.

4.3 Modlitby mládeže a střední generace

Modlitby těchto lidí jsou v mnoha směrech vyzrálé, vědí, jak se modlit podle Boží vůle. Velmi často se však stává, že v tomto věku někam spěcháme, něčeho chceme dosáhnout, máme svoje plány, za kterými chceme jít, a tak jsou naše modlitby někdy jako žádosti, ne jako prosby. Na druhou stranu si myslím, že je to velmi produktivní čas modliteb. V tomto věku se děje hodně. Počínaje přestupem na střední či vysokou školu, přes zaměstnání k rodině. Je to také intenzivní čas hledání místa, kde mám sloužit. Často jsem totiž v nové pozici a musím přehodnocovat svůj život.

4.4 Modlitby starší generace

Jsou to lidé, kteří s Bohem žijí dlouho a nyní jsou v čase zrání – stáří, mají v myslích i srdcích hodně životního moudra. Pokud se nechají Bohem vést, jsou jejich modlitby úžasné. Hodně toho zažili, ví, že není potřeba nikam spěchat. Jejich život bývá často odkázán na pomoc okolí. Nemohou se třeba pohybovat, a tak si mohou dovolit „luxus“ se často modlit, přimlouvat a zápasit za ostatní. Pokud Vám starší člověk přislíbí, že se za Vás bude modlit, jeho modlitby jsou to, co Vás může, a často tomu tak je, držet a podírat.

Někdy se ale stává, že si mladší a starší generace nerozumí. Potom je důležité zaujmout správný postoj – postoj pokory a hledat Boží vůli! Nesnažit se razit si svoji vlastní cestu – tu, kterou mám zažitou nebo tu, o které si myslím, že je zrovna správná. Pán Ježíš dělal spoustu nových věcí a byly úžasné, ale také se často odvolával k tomu, co už tu léta bylo. Proto je třeba, aby mladší i starší generace spolu nezápasily, ale naopak spolu spolupracovaly. Snažily se jedna druhou pochopit – porozumět si. Není to snadné, často to skřípe, ale stojí to za to!

4.5 Modlitby z Ducha Svatého

Je krásné, jak se Ježíš stavěl k dětem. A stejně tak se ke všem lidem staví Bůh a my jsme nazváni Božími dětmi. *Římanům 8:16 Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.* Toto se píše na několika dalších místech v Bibli.

1 Janův 3:1–2 1 Hled'te, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha. 2 Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest.

Bůh nás nazývá Božími dětmi a to je nádherná zpráva. A pokud my jsme Boží děti, toužíme potom být s naším Otcem. Dětská touha je si se svým tatínkem povídat, a tak i my vyhledáváme čas, kdy můžeme být s naším nebeským Tatínkem. Někdy tu potřebu vnímáme více někdy méně, ale stále tu je a bude.

Jsme Boží děti a náš nebeský Otec nám dal možnost, jak k Němu přicházet, a dal nám i pomocníka – Ducha Svatého. Někdy vlastně ani nevím, jak a za co se modlit, někdy nedokážu najít slova, nebo je ze sebe nedokážu dostat, ale v Bibli je text, který ukazuje, že

nám Duch Svatý pomůže i s modlitbami. *Římanům 8:26 Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkaním.*

Tento text mě povzbuzuje, protože si uvědomuji, jak moc Bohu záleží na tom, abych s Ním mohl neustále být. Jak je rád, když se v Něm mohu radovat, když Mu chci dávat všechny věci. Někdy to není jednoduché a je to právě proto, že jsme jenom lidé. Často se stavíme Bohu na odpor. Říkáme si, že víme co dělat. Naše plány jsou ty nejlepší, ale to, co je nejlepší, ví jen Bůh. O to úžasnější je, že nám Bůh nabídl, že s Ním můžeme hovořit přímo, a pokud nevíme jak, že nám poslal Přímlovce – Ducha Svatého. Pamatujme na to, že Bůh ví i o tom, co je skryto, on je vševědoucí. Ví, co se skrývá v našem srdci, a koná svoje dílo tak, jak chce On sám, a ne jak chceme my. Proto nás Duch Svatý vede k modlitbám podle Boží vůle!

Svatý Duch vám dává rostoucí touhu po modlitbě. Pro dítě je přirozené, když si se svým otcem povídá. Pro věřícího je stejně přirozené, když se k nebeskému Otci modlí. Dítě se však musí naučit řeči, kdežto nový věřící se může modlit hned, jak se narodí z Ducha – tj. narodí se znovu. (citace: Zasáhnout svět modlitbou; Wesley L. Duewel; str. 33)

5. Některé způsoby modlitby

Je několik způsobů nebo řekněme možností, jak se modlit. Některé už jsem zmínil výše, ale rád bych se k tomu ještě vrátil.

5.1 Modlitba jednotlivce

Tu praktikujeme snad úplně každý. Jsem jen já a Hospodin, je to jeden z nejvýznamnějších časů, který máme. Přicházíme před Boha s prosbou, s díky nebo s čímkoliv jiným. Často jsou to právě tyto věci, které v první řadě přinášíme před Boží trůn.

Filipským 4:6 Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. Bůh je tak dobrý, že chce abychom byli s Ním, a dává nám vše, co opravdu potřebujeme. Nedostáváme nic zbytečného, jen to, co je pro Boží oslavu.

5.2 Modlitba ve skupině

Modlitba ve skupině je vyjádření touhy více lidí po Bohu, po změně toho, v čem žijeme. Uvědomujeme si potřebu se modlit za věci v našem společenství (mládež, sbor, skupinka, atd.). Setkání je plánované a ti, kteří tam jsou, se modlí – zápasí za společnou věc. Může to být modlitební setkání, shromáždění, setkání skupinky či modlitební řetězec. Po tom všem touží Bůh a trpělivě nás vyhlíží stejně jako modlitby a volání jednotlivce.

5.3 Modlitba potichu

Myslím, že jde o jeden z nejvyužívanějších způsobů modlitby. Hovoříme k Bohu ve svých myšlenkách. Říkáme Mu, co máme na srdci, a to všechno beze slov. Někdy je to proto, že nedokážeme mluvit nahlas, nebo se nám nechce, někdy proto, že jsme mezi lidmi, kde se modlit nahlas ani nemůžeme. Tahle modlitba je moc fajn, ale má jedno nebezpečí. Pokud jsem sám, při tomto způsobu modlitby můžu usnout s větší pravděpodobností, než když se modlím nahlas, a to ani nemusím být unaven... Často se také stává, že moje myšlenky neudržím při modlitbě a odbíhají do všech stran.

5.4 Modlitba nahlas

Je vynikající – člověk u ní nemůže většinou usnout. Ale jsou i výjimky a myslím, že mnozí to známe a zažili jsme to. Proč se tedy modlit nahlas? Když říkám hlasitě, co mám na srdci, můžu si u toho uvědomit hodně věcí. To, že mluvím nahlas, je znamením i pro duchovní svět. Duchovní mocnosti nemohou číst naše myšlenky (Myslím, že to není přesně napsané v Bibli, ale ztotožňuji se s tímto názorem.), takže pokud se modlím nahlas, oni vědí, za co prosím. Usuzuje se to z několika oddílů v Bibli, které to však neříkají přímo. Jedním z nich je třeba pokoušení Ježíše na poušti, kdy se satan snaží Ježíše zmást tak, aby udělal něco, co Bůh nechce. Satan Ježíši něco říká a Ježíš mu odpovídá – nikde tu není, že by satan četl jeho odpovědi jako myšlenky. Další je, že Ježíš sám vyháněl demony tím, že jim nahlas pohrozil.

Lukáš 8:29 Ježíš totiž nečistému duchu přikazoval, aby z toho člověka vyšel. Neboť ho velice často zachvacoval; tehdy ho poutali řetězy a okovy a hlídali, ale on pouta vždy přerval a byl démonem hnán do pustých míst.

Na dalším místě *Matouš 17:18 Ježíš mu pohrozil, a zlý duch z něho vyšel; od té chvíle byl chlapec zdrav.* Myslím, že nemá cenu vyjmenovávat všechny příběhy z Bible, kde Ježíš vyháněl demony, ale chtěl jsem poukázat na to, jaký dopad má „hlasitá“ modlitba!

5.5 Modlitba jako báseň, píseň - Žalm

I to může být cesta, jak být s Bohem. Žalmy jsem zmiňoval už dříve a myslím si, že je to dobré vyjádření toho, co mám na srdci, co chci Bohu říct. Ať už je to báseň nebo píseň – je v ní obsaženo mnoho osobních emocí a citů. Bůh je Bohem, který je živý, a proto s námi může komunikovat.

Já sám často s Bohem vedu hlasité rozhovory, ptám se Ho, proč jen tohle v mém životě dopustil, proč udělal tohle, jaké má plány s mým životem, atd. Hledám, co mám dělat, a snažím se dávat věci, co mě čekají, Bohu. Někdy si připadám jak žalmista – zvláště, když si u toho začnu zpívat. Nemyslím teď jen formu projevu, ale i obsah. Často nemám do věcí takový vhled, nerozumím Božímu plánu, a tak to Bohu říkám. Někdo by to mohl označit jako troufalost, rouhání či nějak podobně. Já si však nemyslím, že je to něco špatného, samozřejmě nic se nesmí přehánět, ale pro mě to je velmi vzácný čas. Vzácný a poučný, protože když už se konečně vypovídám, když už konečně „pustím“ Boha ke slovu,

ukazuje mi na moji pýchu, na moji slabost a na to, jaký jsem já. Není to vždy, ale často mu takto mohu vyjádřit svoji beznadějnost, bezmocnost, bezradnost.... 2 Korinským 12:9a ...*"Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla."* Často si připadám, že jsem Mu blízko a přitom daleko. Slyším Ho, ale nerozumím tomu, co říká. Je to čas, kdy si mohu uvědomovat, že Bůh je Bohem živým a že Mu na mně záleží. Tahle forma nemusí sedět každému, já mám zrovna období, kdy mě způsob žalmů obohacuje a poskytuje mi možnost poznávat Boha, Jeho vůli. U některých věcí mi to trvá déle a jindy je to jen okamžik.

6. Jak vypadají modlitby v našem společenství?

Myslím, že bychom se měli všichni zamyslet a hledat, jak na tom naše společenství jsou. Když si vybavím, jak vypadají v našem shromáždění (společenství) modlitby, jsem si vědom, že na tom nejsme nejlíp. Modlí se jen pár jedinců a skoro každou neděli ti stejní. A na mládeži vidím, že by to mohlo a mělo být lepší. Modlitební chvíle, modlitebky (můžeme tomu říkat, jak chceme) už nejsou to, co bývaly. Vzpomínám si, že se sešlo hodně nadšených lidí a modlili jsme se za Boží vedení, za probuzení, za maření satanových plánů, za vše, co jsme viděli jako důležité, co jsme potřebovali, atd. Ted' se skoro nesejdeme v takovém počtu. Možná, že to vidím až příliš černě, ale pokud se nebudeme modlit, jak potom můžeme Bohu plně sloužit. Bůh si určitě může použít i tento stav, ale daleko více si použije, když se budeme modlit! Doufám, že je nás víc, kteří si toto uvědomujeme a vidíme potřebu to změnit. Změna totiž musí vzejít od nás – těch, co to vidíme. Nemůžeme chtít od ostatních, co sami neděláme, k čemu se nepřipojujeme, či k tomu přímo vlastním příkladem nevedeme ostatní.

Co je potřeba s tím dělat? To je velmi těžké a složité, protože probouzet skupinu, společenství vyžaduje hodně sil a víry v Boží pomoc. Musíme o tom mluvit, ale nezůstat jen u toho mluvení! Je potřeba začít s nějakou aktivitou a to i tehdy, když nebudeme vidět hned 100% nadšení na tváři těch, které oslovíme. Může se stát, že v tom bude pár jedinců samotných a to nejen pár dní, ale i několik měsíců, ale i přesto stojí za to začít! Věřím tomu, že pokud se jeden či jen pár lidí začne modlit, Pán k nim přidá další. Opravdu stojí za to vytrvat!

7. Co vyžaduje modlitba?

Co tedy vlastně vyžaduje modlitba a co všechno se v nás musí změnit? V modlitbě se musíme plně odevzdat Bohu. Když s někým chceme mluvit, domluvíme si s ním schůzku a potom, když se sejdeme, snažíme se mluvit o tom, co je potřeba. To znamená, že musíme poslouchat i toho, s kým jsme si tu schůzku domluvili, a přemýšlet o věcech, co on poví. S Bohem si schůzku domluvat nemusíme! On je pořád s námi a poslal nám Ducha Svatého, takže k němu máme úplný přístup. Avšak důležité je, abychom se modlili správně. Na začátku jsem zmínil, že Bůh není automat a to je pravda. Proto je třeba, abychom Bohu říkali, co je v nás a to úplně všechno – On i tak ví, co je v našem srdci. Pokud k Němu přistupujeme s důvěrou a pokorou, věřím, že se přizná k našim modlitbám, jsou-li podle Jeho vůle. Proč je třeba pokory? Protože Bůh je svrchovaný vládce a stvořitel všeho – nemůžeme za ním přijít a říct: „hej ty“, ale pokora je v tomto případě nutná – je to bázeň před Bohem. Někdy můžeme být jako žalmista, ale i on, přesto všechno co říkal, měl Boha v obrovské úctě! Dostalo se nám té výsady, že Bůh je naším Otcem a my Jeho dětmi. Ale i děti poslouchají své rodiče a o to víc máme poslouchat Boha!

Když se modlíme, měli bychom se v tomto čase plně soustředit na to, co říkáme. Ne vždy nám to jde na výbornou. Když se modlím, často mi myšlenky utíkají tam, kde se něco děje, kde jsou věci, co řeším, a najednou nad tím vším zase přemýšlím. Jakmile si uvědomím nebo mi Duch Svatý ukáže, že teď mám čas modliteb a že nemám odbíhat myšlenkami jinam, mohu i tyto věci dávat před Boha. On slyší všechno – slyší celé moje srdce i rozum, a proto ví, co mě trápí. A tak by modlitba měla vyžadovat naše úplné odevzdání se Bohu!

Co tedy dělat, když mi při modlitbě začnou lítat myšlenky někam jinam? Pokud to jde, začít se modlit nahlas nebo jít někam jinam. Často nás ovlivňuje okolí, a když ho opustíme, může nám to pomoci. Začít se modlit krátce, nechrlit ze sebe co nejvíc slov – jen tolik, abych si byl vědom toho, že se modlím, a pamatoval si, co jsem Bohu říkal. Pokud to i přesto nepomáhá, můžeme se začít modlit s někým druhým a věřím, že tohle už by mělo pomoci. Můžu kombinovat způsoby modlitby (některé z nich jsem zmínil již dříve) nebo můžu udělat něco úplně jiného, pro mě nového, co mi pomůže. Bůh nám dal kreativitu, tak se ji nebojme použít.

Proč se musím na modlitbu soustředit? Když se modlím, jsem v blízkosti Boha, a pokud je modlitba upřímná v souladu s Boží vůlí, stává se zbraní proti satanovi a temným

mocností. Satan se nás snaží všemožně od modlitby odvést, protože z ní má strach a to zcela oprávněně. V tomto čase jsme Bohu velmi blízko a to on bytostně nesnáší. Nenávidí Boha, ale ať chce nebo ne, stále je Božím služebníkem. Satan je nebezpečný, kazí, co může, a on chce zničit spojení, které máme my s Bohem. On jako padlý anděl nemá šanci na milost, kterou dal Bůh nám lidem v podobě svého syna Pána Ježíše. Proto se snaží zničit náš čas, naši soustředěnost a dělá to opravdu dobře. Ne nadarmo se mu říká otec lži.

Jan 8:44 Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.

Takže satan se snaží nás odvést od Boha a má na to svoje prostředky. Důležité je však to, že na všechno potřebuje Boží souhlas. Proto se můžeme obracet s důvěrou na Boha. On nám nedá zkoušku ani nic špatného, co by nebylo pro Jeho oslavu.

1 Korintským 10:13 Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

Modlitba má svoje místo v našem životě. Bůh touží po čase, který s Ním strávíme – miluje nás a svou lásku k nám projevil ve smrti svého syna.

8. Co se děje, když se modlím?

Je toho opravdu hodně! Příkladem je i to, jestli je naše modlitba vyslyšena nebo ne. Samozřejmě lidé mají na tohle svůj názor – přece jsem se modlil upřímně, jenže často zapomínáme na Boží plán a Jeho vůli.

8.1 Vyslyšená modlitba

Když se modlím a Bůh se přiznává k mým modlitbám, jsem šťasten, mám velkou radost, vřele děkuji a připadám si, že mám k Bohu velmi blízko a že požehnání, které takto dostávám, je přesně to, co potřebuji. Pokud tedy Bůh vyslyšel moji modlitbu, je to jen proto, že byla součástí Jeho svrchovaného plánu. On jediný ví, co je správné.

8.2 Nevyslyšená modlitba

Co se ale stane, když Bůh moji modlitbu nevyslyší? V ten okamžik nenásleduje radost, děkování, ale otázky proč? Asi každý jsme zažili to i ono, ale když Bůh zavře někde dveře, neseme to docela těžko. V ten okamžik je těžké to přijmout, spolehnout se, že to, co se stalo, bylo a je správné. Když se tomu však postavíme čelem, přijmeme Boží vůli a celou tu situaci mu plně odevzdáme – věřím tomu, že to, co potom uvidíme, a může to být až za několik dní, měsíců i let, nás osloví a uvědomíme si holou skutečnost, že Bůh měl opět pravdu!

Bůh zná všechno – a zná i nás. A to je zřejmě ta pravá a poslední odpověď na otázku, proč Bůh neodpovídá na naše modlitby. Nikdy se nedozvíme, proč Bůh naše modlitby nevyslyšel. Může nám připadat vzdálený jako věčnost, nespravedlivý jako ďábel a nepochopitelný jako nekonečno. Ale i přesto bude pořád stejný – dobrý, mocný a moudrý. Má události pevně ve svých rukou, a to i ve chvíli, kdy se modlíme. Odpovídá na prosby našeho srdce, protože je to on, kdo je do něj vložil a následně také vynesl na světlo.

(citace: Když nebe mlčí a Bůh neodpovídá na Vaše modlitby; Jerry Sittser; str. 151)

8.3 Dopad modlitby

Skoro to zní, jako by naše modlitba měla někam udeřit, a to je vlastně pravda. Modlitba je mocná zbraň, kterou nám Bůh dal a která má tu moc udeřit nejen do duchovního světa, ale i do toho našeho. V Danielovi je zmíněn čas odpovědi na modlitbu, kterou měl on sám. *Daniel 10:12–14 12 Řekl mi: "Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena a já jsem proto přišel. 13 Avšak ochránce perského království stál proti mně po jednadvacet dní. Dokud mi nepřišel na pomoc Míkael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů. 14 Přišel jsem, abych tě poučil o tom, co potká tvůj lid v posledních dnech, neboť vidění se týká těchto dnů."*

Anděl byl poslán, aby mu donesl odpověď, ale satanův služebník (démon) se snažil anděla zadržet. Jak se modlíme, má opravdu obrovský dopad. Je dobré mít na paměti, že

Efezským 6:12 Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Je to drsný, ale do duchovního světa nevidíme, a přitom z Písma víme, že boj vedeme právě tam.

Naše modlitby vlastně mění nejen tento svět, ale způsobují změny i v duchovním světě. Co se stalo, když se modlil Daniel, mě jen utvrzuje v tom, že má obrovský smysl se modlit. V těch několika verších je skvělá zpráva, že jeho slova, která vyřkl, byla vyslyšena. Je v nich i obsaženo, že Bůh poslal posla, aby mu dal poučení.

Věřím tomu, že totéž se děje i nyní, jen to nevidíme tak často, ale určitě jsou okolo nás andělé, kteří se nás snaží posílit, potěšit a nebo démoni, kteří se snaží nás odvést od Boha, namluvit nám, že Boha nepotřebujeme nebo nám zanést do srdce jiné pochybnosti či nepokoj, pýchu atd.

Když se Pán Ježíš modlil, utíkali i démoni. Jeho modlitby, prosby a vše, co dělal, mělo velký dopad na to, co se dělo. On v modlitbách zápasil za hodně věcí.

Lukáš 22:44 Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krupěje krve. Modlitbou vstupujeme do boje za sebe, za druhé, i za další věci a potřeby pro Boží dílo. Pán Ježíš je v tomto pro nás velkým vzorem.

9. Proč se tedy modlit?

Ač to může znít nadneseně, sám Bůh nás k modlitbě volá. Dal nám modlitbu právě proto, že s námi chce spolupracovat. Mohl by všechno udělat úplně sám, ale chce, abychom Mu pomáhali, a tak nám modlitbu svěřil a právě nyní – neustále – ji potřebuje.

I Pavel nás v Písmu volá k modlitbám *2 Korintským 1:11 když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat.* Je hodně důležité, abychom vzali modlitbu vážně.

Když se začali modlit – volat k Bohu lidé ve starém zákoně, Bůh se k nim sklonil a vždy se přiznal ke svému lidu. Chtěl, aby Ho Izrael miloval a aby s Ním počítal jako s jediným Bohem. Izrael mnohokrát selhal, mnohokrát sešel z cesty a klaněl se jiným bohům. Bůh je žárlivě milující a touží po nás. Někdy musel lid trestat za jeho neposlušnost, ale nedělal to s radostí – vždy zažíval smutek. Ale už tehdy přijímal modlitby těch, co k Němu volali a prosili ho, aby je přijal a On to učinil. Nakonec smířil člověka sám se sebou tím, že poslal svého Syna, aby se stal největší obětí za lidské hříchy.

Modlitba je něco, co jsme dostali od Boha, a On chce, abychom to aktivně používali! Asi před 7 až 8 měsíci mi Bůh modlitbu položil nově na srdce a já se začal modlit o hodně víc než před tím. Zprvu se nedělo nic zvláštního, ale potom se začaly dít zajímavé věci, a to nejen v mém životě, ale i v životě lidí, za které jsem se modlil. Některé Boží zásahy nechápu a dělá mi problém je přijmout a z některých mám naopak velkou radost. Jsem moc rád, že jsem začal být ve svém modlitebním životě aktivnější.

10. Závěr

Budeme-li se modlit, volat k Bohu – On se k nám skloní – přizná. Chceme-li jednat v souladu s Jeho vůlí, odpoví nám. Touží po našich modlitbách, po čase, který Mu v modlitbě, v postu či při čtení Písma dáváme. Chce, abychom byli součástí Jeho úžasného plánu a mohli s Ním prožívat každý okamžik našeho života.

Já sám jsem si při psaní této práce mohl znovu uvědomit, jak moc je potřebné se modlit, jak moc ve svém srdci toužím po Božím doteku a po Jeho vedení životem. Vnímám, že si často chci žít svůj život po svém a často přitom narážím na svoje já. Vidím, že tento svět, ve kterém žijeme, potřebuje Boží milost. Uvědomuji si, že i já jsem volán k modlitebnímu zápasu za svoje rodiče, přátele, kamarády, ale také za ty, co mě nemají rádi, i za tento svět.

Byl bych moc rád, kdyby každý, kdo si tohle přečte, zatoužil obnovit svůj modlitební život a začal se více modlit za to, co mu Bůh zrovna ukazuje.

Ti, co se modlí, stojí pokorně na svém místě a vedou těžký neviditelný boj. Sami od sebe nic nezmohou, jsou slabí. Jejich Velitel je staví právě tam, kde je třeba a někdy i do první linie bitevní vřavy. Dává jim podněty k tomu, za co se modlit, ochraňuje je tam, kde jsou, kde stojí, kde klečí. Posílá jim vše, co potřebují k tomu, aby tento boj vedli co nejlépe. Připomíná jim, že válka je již vyhraná a že se nemusejí bát boje, který je před nimi. Ti, co se modlí, milují svého Velitele a říkají, že by s Ním šli až na sám konec světa.

11. Zdroje a použitá literatura

...a také to, co mě jen inspirovalo

Bible

Jerry Sittser: Když nebe mlčí (a Bůh neodpovídá na Vaše modlitby)

Wesley L. Duewel: Zasáhnout svět modlitbou

Frank E. Peretti: Střetnutí

John White: Duchovní zápas

Erwin W. Lutzer: Nepřítel z ráje (plány a cíle padlého anděla)

Rebecca Brown: Přišel osvobodit zajaté

Přednášky KAM

Systematická teologie